

Kamernieuws mei 2019

Ontleend aan www.sgp.nl en www.christenunie.nl. Bij verschillende berichten staat op de sites zelf nog meer achtergrondinformatie.

Registratie van kind na abortus vraagt om maatschappelijke bezinning over begin van het leven

Door Carla Dik-Faber op 26 april 2019

De afgelopen week was ik veel bezig met het begin van het leven. Vandaag heb ik daarom in een opinieartikel in Trouw gepleit om als samenleving hierover de dialoog aan te gaan.

Sinds kort is het mogelijk om een levenloos geboren kind in te schrijven in de gemeentelijke basisadministratie. Ik kan me voorstellen hoe betekenisvol dit is voor ouders die het bestaan van hun kind een plek in hun leven willen geven. Deze mogelijkheid staat ook open voor ouders die zich genoodzaakt voelden de zwangerschap te beëindigen via een abortus. In ieder geval één moeder heeft hiervoor gekozen.

Door deze gemeentelijke registratie wordt het kind ook door de overheid erkend als mens dat bestaan heeft. Heel anders staat de situatie van het kind omschreven in de abortuswetgeving. Deze uiteenlopende signalen van de overheid vragen om een maatschappelijke dialoog over de vraag wanneer je mens bent, welke rechten je hebt en wanneer die door de overheid erkend moeten worden.

De wijziging van de Wet basisregistratie personen is voor een belangrijk deel ingegeven door de wens van ouders dat het bestaan van ieder kind door de overheid erkend wordt, ook als kinderen na een - al dan niet voldragen - zwangerschap levenloos ter wereld zijn gekomen. Elk jaar zijn er ongeveer 20.000 miskramen in Nederland. Daar gaat een wereld van verdriet achter schuil. Met het wetsvoorstel zegt de overheid samen met de ouders dat al het leven een naam mag hebben, ook al voor de geboorte.

De wet kent geen leeftijdsgrens. Of het kindje nu na 8 weken of na 8 maanden zwangerschap ter wereld is gekomen, registratie is mogelijk. Deze wetswijziging heeft voor ouders een grote persoonlijke en emotionele lading. Het is veelzeggend dat beide Kamers unaniem hebben ingestemd met het wetsvoorstel. Dat sinds februari al 5.000 levenloos geboren kinderen zijn geregistreerd, laat zien dat de wet voorziet in een grote behoefte. Hopelijk kan het leed van ouders hiermee een beetje verzacht worden.

De mogelijkheid om een levenloos geboren kind ook in het geval van een abortus in te schrijven in de gemeentelijke basisadministratie, past volgens mij binnen de grenzen van de nieuwe wetgeving. Het kan waardevol zijn voor ouders en een belangrijke bijdrage leveren aan de verwerking na een abortus. Tegelijkertijd denk ik dat weinig mensen voorzien hebben dat ook vrouwen die hebben gekozen voor een abortus van deze mogelijkheid gebruik maken.

Dat zij dit nu wel doen, laat duidelijk zien waar het ongemakkelijk wordt. De overheid geeft namelijk tegenovergestelde signalen af ten aanzien van de waarde en de rechten van het ongeboren leven. Enerzijds is het in ons land mogelijk om een zwangerschap tot 24 weken te beëindigen. Anderzijds is nu wettelijk mogelijk gemaakt dat bijvoorbeeld een 12 weken oude foetus wordt erkend als levenloos geboren kind en een naam krijgt.

Wat mij betreft heeft al het leven intrinsieke waarde, ook het ongeboren leven. Over dit uitgangspunt ga ik graag het gesprek aan. Want het fundamenteel opnieuw doordenken van het prille begin van een mensenleven is gewenst nu de samenleving zo breed de waarde van het leven voor de geboorte erkent in de nieuwe wet. Wanneer ontstaat leven? Is een kind pas een kind als de ouders dat zo vinden of is er altijd een intrinsieke waarde? Wanneer ben je mens? Welke rechten heb je dan en hoe kan de overheid die rechten beschermen? Dat zijn geen gemakkelijke vragen, maar het zijn wel de vragen waarover we nu met elkaar moeten nadenken.

Dit opiniestuk verscheen ook op 26 april in Trouw

Teken de petitie tegen antisemitisme

7 mei 2019

In Europa zijn Joden driekwart eeuw na de holocaust nog steeds mikpunt van vooroordelen en haat. Wij kunnen hen nog steeds niet het veilige thuis bieden waar ze recht op hebben. Antisemitische aanslagen en incidenten zijn ook een aanslag op de fundamentele waarden en mensenrechten die centraal staan in de Europese Unie. Daarom vraagt de SGP, samen met ChristenUnie en CIDI met deze petitie aandacht voor een effectievere aanpak van antisemitisme in Europa.

Teken de petitie op: www.stop-antisemitisme.nl

SGP-voorman Kees van der Staaij: "Een Joodse vrouw uit Almere vertelde me pas dat ze haar kettinkje met Davidsster niet meer durfde te dragen, omdat kinderen haar uitscholden. Ze riepen dat het een grote fout was dat niet haar hele familie was uitgemoord in de Tweede Wereldoorlog. Als je dat hoort, dan

breekt je hart. Het toenemende antisemitisme schreeuwt om een weerwoord. Laten we ons daarom in heel Europa uitspreken tegen Jodenhaat!"

Bert-Jan Ruissen, de SGP-kandidaat voor het Europees Parlement: "De EU houdt zich bezig met allerlei regeltjes en richtlijnen, terwijl het pijnlijke probleem van het toenemende antisemitisme geen serieuze plek heeft op de politieke agenda. Dat moet anders, en daar ga ik me voor in zetten. Dit is een uiterst zorgelijke situatie en een angstige bedreiging voor het Joodse volk. Ik roep daarom alle partijen op om zich uit te spreken voor een Europa dat een veilig thuis is voor Joden. Collega's, sluit je aan bij deze petitie!"

Groen Geloven: hoe dan?

Door Carla Dik-Faber op 9 mei 2019

Als christenen willen we goede rentmeesters zijn voor de schepping. Maar de vraag is vaak: 'hoe dan?' Hoe zetten we stappen in de goede richting? Hoe zijn we goede rentmeesters, ook als we het druk hebben, geen verstand hebben van wat nou echt goed is om te doen, weinig geld achter de hand hebben voor zonnepanelen of een hybride warmtepomp.

De afgelopen jaren organiseerden we met andere christelijke organisaties tot twee keer toe het event 'GroenGelovig'. Met GroenGelovig wilden we christenen aanmoedigen om zorg voor de schepping hoog op de prioriteitenlijst te zetten. Want waar zorg voor elkaar al topprioriteit is, vinden we zorgen voor de schepping soms nog best wel moeilijk. We richtten ons op de 'early adopters', de duurzame voorlopers in christelijk Nederland.

Tegelijkertijd was er nóg een evenement, georganiseerd door Kerk in Actie en Tear: de Groene Kerkendag. Een dag die zich vooral richt op de kerken, de kerkelijke organisaties en de geloofsgemeenschappen, om te zorgen voor verankering van duurzaamheid in de christelijke structuur.

Anders doen

Maar dit jaar gaan we het anders doen. Dit jaar bundelen we de krachten en gaan we op 5 oktober met zoveel mogelijk christenen en christelijke organisaties op zoek naar het antwoord op die ene 'hoe dan?'-vraag. Dan is het tijd voor een nieuw event waarin GroenGelovig en de Groene Kerkendag elkaar vinden: Groen Geloven.

Groen Geloven richt zich óók op de duurzame koplopers. En óók op de kerkgemeenschappen. Maar Groen Geloven wil een veel breder publiek aanspreken: álle christenen die willen weten wat ze kunnen doen om een kleine of grote stap te zetten in verduurzaming van de eigen levensstijl of leefomgeving. Of eigenlijk gewoon: álle christenen.

Samen zoeken we naar de weg naar de uitgang in het ingewikkelde doolhof dat verduurzamen soms lijkt. We zoeken naar nieuw perspectief om iets te doen voor Gods schepping. In de Bijbel lezen we dat in Hem, Christus, alles is geschapen, alles in de hemel en op de aarde (1 Kol. 16). Wat is het gaaf dat wij daarvoor mogen zorgdragen, elke dag weer. Bij alle keuzes, groot of klein, die we in ons dagelijks leven maken.

De ChristenUnie, Kerk in Actie en Tear doen mee. Maar ook de Evangelische Omroep, de Laudato Si werkgroep Nederland, CCA en vakbond CGMV. En Groene organisaties als A Rocha en Micha Nederland.

Nu is de vraag: doe jij ook mee? Groen Geloven, 5 oktober, het Dominicanenklooster in Zwolle. Tickets zijn vanaf vandaag verkrijgbaar via groengelovig.nl/groengeloven.

Grote risico's opkomst China

Door Joël Voordewind op 15 mei 2019

Het is goed dat het kabinet een China-strategie presenteerde waarin naast de economische kansen van de opkomst van China ook de risico's aan de orde komen. Deze zijn groot zoals de dreiging van bedrijfsspionage, hun economische belt-road initiatief waarmee ze proberen cruciale infrastructuur op te kopen. Binnen hun eigen land staan kwetsbare groepen zoals christenen onder druk. Nederland moet in actie komen om de risico's te verminderen en groepen in nood in China te steunen.

Het kabinet benoemt de risico's, maar moet nog beter duidelijk maken welke maatregelen ze nu gaat nemen om de risico's te beperken.. In ons China-beleid moeten we samen met andere EU landen optrekken met de VS. Wij moeten net als de Amerikanen maatregelen nemen om te komen tot een gelijk economisch speelveld met China. We vragen het kabinet om dit concreter in te vullen.

Een actueel thema is het risico dat Chinese bedrijven zoals Huawei cruciale infrastructuur in Nederland gaan aanleggen. Nederland moet met bijvoorbeeld het 5G-netwerk geen enkel risico lopen. Ik neem de waarschuwingen van onze Amerikaanse bondgenoten hierin zeer serieus. Wat ons betreft krijgt Huawei geen rol in het Nederlandse 5G-netwerk

De ChristenUnie heeft ook grote zorgen over de mensenrechtensituatie. Helaas krijgen niet alle groepen die in China in een moeilijke situatie zitten in deze strategie de aandacht die ze verdienen. Het is onbestaanbaar dat in het hele document het woord christenvervolging niet voorkomt, terwijl 80 miljoen christenen in China hun geloof niet vrij kunnen belijden. Nederland moet zich in blijven zetten voor de godsdienstvrijheid in dit land en zich ook sterk maken voor de christelijke minderheid. Die cruciale aanvulling zal ik zeker bepleiten bij het debat over de China-strategie.

SGP: ruim baan voor lokale energieprojecten

16 mei 2019 | Tweede Kamer

Ondanks de vele bombarie rondom de klimaatwet en het klimaatakkoord laten de klimaatmaatregelen van het kabinet op zich wachten. Burgers en ondernemers zijn het talmen beu. Hun energieprojecten kunnen niet van de grond komen door de trage besluitvorming in Den Haag. Ook de SGP is het wachten beu. Kamerlid Chris Stoffer wil ruim baan voor energiecoöperaties en voor lokale initiatieven.

Om zijn betoog kracht bij te zetten, overhandigt Stoffer donderdag bij het algemeen overleg over klimaat en energie een manifest met concrete plannen aan minister Wiebes. De SGP'er wijst op het belang van draagvlak: "We moeten burgers en ondernemers meenemen in de maatregelen. In het jaar dat ik nu Kamerlid ben, heb ik me verdiept in de energietransitie. Daarbij ben ik door het hele land gereisd. Wat me opvalt is dat er veel lokale ideeën zijn. Realistische en haalbare ideeën, ware het niet dat ze door regelgeving worden tegengehouden. Daardoor missen we heel mooie kansen!"

Hoewel in het Ontwerp Klimaatakkoord wordt gezegd dat lokale energieopwekking heel belangrijk is, worden er nauwelijks maatregelen genoemd om deze ambitie ook te realiseren. "We doen daarom tien voorstellen om lokale

energieopwekking wél een boost te geven," zegt Stoffer. In het manifest, met als titel 'De burger aangesloten', worden de voorstellen toegelicht.

De belangrijkste voorstellen:

- Geef energiecoöperaties ondersteuning vanuit Expertisecentra
- Zorg voor een garantiefonds voor lokale energie initiatieven
- Behoud de salderingsregeling voor zonnepanelen
- Vereenvoudig de postcoderoosregeling
- Vereenvoudig de toegang tot de SDE+-subsidie (Stimulering Duurzame Energieproductie)
- Verlaag de BTW op zonnepanelen en miniwindmolens
- Schrap regels die een belemmering vormen voor de verduurzaming van huurwoningen
- Schrap regels die de verdere ontwikkeling van klein- en miniwind belemmert

Spreektekst Kees van der Staaij tijdens het Kamerdebat over de Nashvillerverklaring.

16 mei 2019 | Tweede Kamer

Op maandag 7 januari 2019 waren Kees van der Staaij en minister Van Engelshoven bij het programma Jinek om te praten over de Nashvillerverklaring. De uitzending is via deze link terug te kijken.

"Dat de Nashvillerverklaring veel losmaakte, begrijp ik. Het gaat over iets heel persoonlijks. Maar waarom, zo heb ik mij de afgelopen maanden vaak afgevraagd,

was de ophef zo fors? De heftige storm die opstak, heeft mij geraakt. Maar óók aan het denken gezet.

Puur feitelijk had gezegd kunnen worden: niets nieuws onder de zon. De verklaring bevat bekende klassiek-christelijke noties. Het huwelijk als levenslang verbond tussen man en vrouw. Seksualiteit als geschenk in de bedding van het huwelijk. Dat zijn opvattingen die eeuwenlang in ons land breed gedeeld werden en door de SGP nog steeds worden vertolkt.

Waarom dan toch die heftige reacties?

Was het omdat de verklaring in de media onmiddellijk een 'anti-homopamflet' werd genoemd? Inderdaad, die aanduiding droeg niet bij aan een welwillende lezing. Toegegeven, misschien las ikzelf wel vooral door een roze bril. Maar mij viel nu juist op dat in het Nederlandse naschrift ongebruikelijk openhartig schuld wordt beleden over hoe kerken tekort hebben geschoten tegenover mensen met een homoseksuele geaardheid of mensen die worstelen met hun man- of vrouwzijn. Goed dat dit gezegd wordt, dacht ik. En belangrijk dat dit een vervolg krijgt.

Waarom zo enorm veel ophef?

Was het, omdat de bewoordingen wel erg Amerikaans-massief zijn? Was het, omdat de tekst hier en daar niet helder genoeg was zodat bijvoorbeeld de indruk gewekt kon worden dat met de goede aanpak een homoseksuele geaardheid 'genezen' kan worden? Was het, omdat mijn vermeende handtekening onder dit document het stuk onbedoeld een politieke lading gaf?

Het heeft vast allemaal meegespeeld. Maar liever dan hierover te speculeren, heb ik de vraag voorgelegd aan de mensen die ik naar aanleiding van de

Nashvilleverklaring heb uitgenodigd om een kop koffie te drinken. Mannen en vrouwen, meisjes en jongens van vlees en bloed die zeiden: dit gaat wel over mij. Uit die gesprekken heb ik veel geleerd. Bijvoorbeeld dat de mensen over wie we het hier hebben ook verschillend zijn. Het is bepaald niet allemaal koekoek-eenzang. Sommigen voelden zich diep gekwetst omdat ze zich afgewezen voelden. Anderen waren het met de verklaring eens en voelden zich juist gesteund op hun eigen levensweg.

Die ontmoetingen waren ook om een andere reden waardevol. Ik leerde ervan hoezeer echte zelfaanvaarding, het er mogen zijn zoals je bent, voor velen een enorme opgave is. Dat het monster van zelfhaat continu op de loer ligt. Hoe bedreigend het is als stellige stemmen van buiten lijken te zeggen dat jij er niet mag zijn. Dat het laagje maatschappelijke acceptatie soms flinterdun is en het gevoel van onveiligheid groot.

Kortom: waarom zoveel ophef?

Omdat het allemaal zo kwetsbaar is. Dat onderstreept voor mij nog eens en te meer, dat in zulke heel persoonlijke kwesties het voor iedereen zo ontzettend hard nodig is om altijd weer zorgvuldig onze woorden te kiezen. Daar sta ik voor.

Daar voeg ik dit aan toe. In de gesprekken die ik had, heb ik van mijn kant ingebracht dat ook voor mij dit gesprek gaat over het mogen zijn wie je bent, namelijk christen. Als christen zie ik ieder medemens zonder uitzondering als mijn naaste, iemand voor wie ik er wil zijn. Daarom zal ik het vanzelfsprekend nooit accepteren als homo als scheldwoord wordt gebruikt, mensen getreiterd worden, laat staan geweld tegen hen wordt gebruikt. Als christen wil ik tegelijk persoonlijk en politiek oprecht de weg volgen die onze Schepper ons in Zijn Woord wijst. Ook op het weerbarstige terrein van huwelijk en seksualiteit. Ook als dat dwars tegen de tijdgeest ingaat. Daar sta ik evenzéér voor, in het besef dat wij allemaal onze weg gaan met vallen en opstaan, en wij allemaal het moeten hebben van Gods genade.

Waarom zoveel ophef?

Ook omdat voor die boodschap steeds minder begrip is en die boodschap steeds minder herkenning oproept. Dat geeft óók kwetsbaarheid, het gevoel dat er steeds minder ruimte is om voor een diepgewortelde geloofsovertuiging uit te komen.

Verklaringen, debatten, het hoort er allemaal bij. Maar laten we in onze samenleving vooral niet vergeten goede gesprekken met elkaar te voeren over wie wij zijn. Nieuwsgierig blijven naar wat de ander drijft en bezighoudt. Mijn ervaring is: ook als standpunten inhoudelijk niets veranderen, wordt de afstand tussen mensen door zo'n gesprek tóch kleiner. En ook als er van dik hout planken gezaagd wordt, zitten er ook vast wel planken tussen die je over een kloof kunt leggen.

Voor die goede gesprekken wil ik mij graag sterk blijven maken."